

РЕШЕНИЕ

№ 3667

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1429** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, от КСО.

Образувано е по жалба на Б. Д. А.-Н., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет.3, ап. 5, срещу Разпореждане № РВ-3-21-00652102 от 25.09.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване за възстановяване на недобросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болничен лист с № Е201 8 1606790 с период на временна неработоспособност от 08.01.2019 г. до 11.01.2019 г. вкл. и по болничен лист с № Е20 180 1569 12 с период на временна неработоспособност от 29.01.2019 г. до 04.02.2019 г. вкл. потвърдено като правилно и законосъобразно с Решение № 1040-21-632 от 02.12.2019 г. на Директора на Териториално поделение - С. град, НОИ с което е отхвърлена жалбата на Н. в административното производство по реда на чл.117, ал.3 от КСО.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Твърди се, че жалбоподателката добросъвестно е изпълнила задълженията си по отношение на представения болничен лист. Моли за отмяна на постановеното от Директора на Териториално поделение - С. град, НОИ Решение.

В съдебно заседание се явява лично, като поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответната страна – директор на ТП на НОИ С.-град, чрез юрисконсулт П., изцяло оспорва жалбата, като неоснователна и иска от съда да бъде оставена без уважение.

Не се претендират разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не депозира становище.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

На основание чл. 114, ал. 1 и ал. 3 от КСО е издадено разпореждане № РВ-3-21-00652102 от 25.09.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено на Б. Д. А.-Н. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болничен лист с № Е201 81 606790 с период на временна неработоспособност от 08.01.2019 г. до 1 1.01.2019 г. вкл. и по болничен лист с № Е20 180 1569 12 с период на временна неработоспособност от 29.01.2019 г. до 04.02.2019 г. вкл.

От осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] за Б. Д. А.-Н., ЕГН [ЕГН] в ТП на НОИ - С. град е представено удостоверение приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист с № Е20181606790 с период на временна неработоспособност от 08.01.2019 г. до 11.01.2019 г. вкл. и по болничен лист с № Е20180156912 с период на временна неработоспособност от 29.01.2019 г. до 04.02.2019 г. вкл.

В данните, подадени от [фирма] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 01.01.2019 г. до 31.01.2019 г. за лицето са отразени: 15 отработени дни, 6 с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 1 ден с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, както и за периода 01.02.2019г. - 28.02.2019г. 15 отработени дни и 2 ден с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

След изплащане на паричното обезщетение по болничен лист с Е20181606790 за периода 08.01.2019г. - 11.01.2019г. вкл. и болничен лист № Е20180156912 за периода 29.01.2019г. - 04.02.2019г. по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за Б. Д. А.-Н. са подадени данни от осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] за месец януари 2019г. с вписани 22 работни дни с осигурителни вноски, без дни във временна неработоспособност и за месец февруари 2019г. с вписани 20 работни дни без дни във временна неработоспособност.

При извършената проверка в електронния регистър на болничните листове и решенията по обжалването им е установено, че на Б. Д. А.-Н. за времето от 04.02.2019г. - 08.02.2019г. вкл. има издадени единствено болничен лист № Е20181606790 и за времето от 29.01.2019г. - 04.02.2019г. има издадени единствено болничен лист № Е20180156912.

При извършената проверка от контролен орган на ТП на ПОИ - С. град на „С. Б. Д.“ Е., приключила с констативен протокол № КП-5-21-00651674/20.09.2019 г. е установено, че Б. Д. А.-Н. е в трудово правоотношение с осигурител [фирма], съгласно сключен трудов договор №011 от 16.10.2018 г., в сила от 17.10.2018 г. за длъжността „Инженер строителен“ с работно време 1 час дневно.

Трудовото правоотношение на лицето е прекратено със заповед № 7/28.02.2019г. на основание чл. 325, т. 1 от КТ считано от 01.03.2019г.

В дневник за приети документи съгласно чл.6, ал.1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от Държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ за януари и февруари 2019 г. няма представен и заведен болничен лист за Б. Д. А.-Н..

В присъствената форма за явяване и неявяване на служителите на [фирма], Б. Д.

А.-Н. е с 22 присъствени дни за м. януари и с 20 присъствени дни през м. февруари 2019 г.

В представен от осигурителя фиш за изплатено възнаграждение за м.януари и февруари 2019 г. на г-жа Б. Д. А.-Н. е начислено и изплатено съответно трудово възнаграждение за отработени пълни месеци.

В регистъра на осигурените лица за Б. Д. А.-Н. са подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО за м.януари 2019 г. от осигурител [фирма] - 22 дни в осигуряване с осигурителен доход 100.00 лв. при работно време 1 часа. и за м. февруари 2019г. за 20 дни в осигуряване с осигурителен доход 100.00 лв. при работно време 1 час или в съответствие с начисленото и изплатено трудово възнаграждение.

По време на проверката С. А. в качеството му на Управител на [фирма] декларира, че за м. 01 и 02.2019г. Б. Д. А.-Н. отработила всички работни дни. Управителят на дружеството е представил декларация, че за месец януари и февруари 2019г. г-жа А.-Н. няма отсъствия в месеца и е получила пълното си възнаграждение.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена от лице, което има правен интерес и в законоустановения срок, като разгледана по същество се явява неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроцесуалните правила, поради което не страда от пороци, обосноваващи отмяната му на тези основания.

По отношение на материалната законосъобразност на акта, съдът намира, че не се констатира противоречия с приложимия материален закон, по следните съображения:

Съгласно легалната дефиниция от § 1, ал. 1, т. 3 ДР КСО "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а ал. 1 и, за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 КСО изрично определя момента, от който възниква осигуряването - денят, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и продължава до прекратяването ѝ. Тоест, лицето следва добросъвестно да участва в осигурителното правоотношение и обуславящото го такова /ТПО/, за да придобие право на парично обезщетение. С нормата на чл. 48 а от КСО са определени правоимащите осигурени лица, като това са Осигурените лица за общо заболяване и майчинство, ако имат 12 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. В чл. 50, ал. 1 КСО е предвидено, че осигурената за общо заболяване и майчинство майка има право на парично обезщетение при бременност и раждане за срок 410 календарни дни, от които 45 дни преди раждането. От съдържанието на цитираните разпоредби се налага извода, че за да възникне правото на конкретното парично обезщетение е необходимо лицето да е осигурено за риска общо заболяване и майчинство и да има най-малко 12 месеца осигурителен стаж като осигурено за този риск.

Върховният административен съд многократно е имал възможност да се произнесе в смисъл, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4

от КСО. Наличието на валидно сключено и непрекратено трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не съществува идентичност на трудовото и на осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение в повечето случаи води до възникване и на осигурително правоотношение, но не е достатъчно. Изискването на законовата разпоредба, съдържаща определението за "осигурено лице" по смисъла на КСО е лицето да упражнява трудова дейност, т. е. не е достатъчно лицето да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, а следва да осъществява трудова дейност въз основа на това правоотношение. Изключение от това правило са регламентирани в изречение второ на т. 3 от § 1, т. 1 ДР КСО случаи по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 КСО, т. е. за случаите на разрешен отпуск, при които лицето не осъществява трудова дейност, но времето на отпуска се зачита за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски.

В конкретния случай следва да се отбележи, че с оглед чл. 8, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза на осигурените лица, които работят при повече от един работодател/осигурител, се издава повече от един екземпляр на болничния лист за представяне пред всеки от тях. В графа "бележки" на болничния лист се изписва броят на работодателите или осигурителите, за които е издаден.

В чл. 46, ал. 3 от КСО е регламентирано, че парично обезщетение за временна неработоспособност и за бременност и раждане не се изплаща на лица, упражняващи трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство през периодите, за които са издадени актове от здравните органи.

По делото не е спорно, че е налице изпълнение на състава на чл. 46, ал. 3 от КСО по отношение на Б. Д. А.-Н., тъй като на жалбоподателката неоснователно е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност за 1 работен ден по болничен лист с № Е20181606790 за периода 08.01.2019г. - 11.01.2019г. вкл. в размер на 70.97 лв., и за 2 работни дни по болничен лист № Е20180156912 за периода 29.01.2019г. - 04.02.2019г. в размер на 141.95 лв. или общо 212.92 лв., поради това, че същата е упражнявала трудова дейност, която е основание за осигуряване за общо заболяване и майчинство по трудово правоотношение в "С. Б. Д." Е., ЕИК[ЕИК] през цитирания период, с което е нарушен режима определен от здравните органи.

В хода на административното производство, с оглед цялостното изясняване на фактическата обстановка е извършена допълнителна проверка в електронния регистър на оличните листове и решенията по обжалването им, при която е установено, че на Б. Д. А.-Н. за времето от 08.01.2019 г. до 11.01.2019 г. вкл. е издаден болничен лист за временна неработоспособност №Е20197705069 с дата на издаване 08.01.2019 г. и дата на подаване 25.11.2019 г. и за времето от 29.01.2019 г. до 04.02.2019 г. вкл. е издаден болничен лист за временна неработоспособност №Е20197705068 с дата на издаване 29.01.2019 г. и дата на подаване 25.11.2019 г. , като в забележка е посочено „късно потърсен болничен лист“.

Предвид представеното приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НГЮПДОО) по болничен лист с № Е20197705069 с период на временна неработоспособност от 08.01.2019 г. до 11.01.2019 г. вкл. и приложение № 9 и по болничен лист с № Е20197705068 с период на временна неработоспособност от 29.01.2019 г. до 04.02.2019 г. вкл., където в точка 9 от цитираните приложения са посочени „00“ дни с право на парично обезщетение и поради обстоятелството, че управителя на дружеството при извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ -- С. град на "С. Б. Д. Е. е декларирал, че за месец

януари и месец февруари 2019 г. г-жа А.-Н. няма отсъствия в месеца и е получила пълното си възнаграждение, решаващият административен орган правилно е приел, че Разпореждане №РВ-3-21-00652102 от 25.09.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за възстановяване на недобросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване за периода от 08.01.2019 г. до 11.01.2019 г. вкл. и периода 29.01.2019г. - 04.02.2019г. в общ размер от 226.03 лв., от които 212.92 лв. - главница и 13.11 лв. - лихва, на Б. Д. А.-Н. е правилно и законосъобразно издадено.

Въз основа на изложеното, следва, че оспореният административен акт е издаден от компетентен едноличен административен орган, в законоустановената писмена форма. Изчерпателно изброените реквизити в чл. 59, ал. 2, т. 1-т. 8 АПК са налице, актът е достатъчно ясно мотивиран с посочване на фактическото и правното основание за неговото издаване, поради което не се установяват пороци от категорията на тези от чл. 146, т. 1-т. 5 АПК и същият е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Искане от страна на ответника за присъждане на разноски-не е направено, поради което и не следва да се присъждат.

Мотириран от горното, Административен съд София град, III отделение, 63 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Д. А.-Н., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет.3, ап. 5, срещу Разпореждане № РВ-3-21-00652102 от 25.09.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване за възстановяване на недобросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болничен лист с № Е201 8 1606790 с период на временна неработоспособност от 08.01.2019 г. до 11.01.2019 г. вкл. и по болничен лист с № Е20 180 1569 12 с период на временна неработоспособност от 29.01.2019 г. до 04.02.2019 г. вкл, потвърдено като правилно и законосъобразно с Решение № 1040-21-632 от 02.12.2019 г. на Директора на Териториално поделение - С. град, НОИ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: